

Шевченківський поетичний марафон фінішував

Дев'ятнадцять діб у Острозі тривала безпрецедентна акція, організована Національним університетом «Острозька академія», під час якої безперервно читали твори генія українського народу Тараса Шевченка. Детальніше про підсумки Шевченківського поетичного марафону читайте на 3-й стор.

Світовий рекорд

<<< Закінчення.
Початок на 1 стор.

Шевченківський поетичний марафон фінішував

Олександр ГЛАДУНЕНКО

«Реве та стогне Дніпр широкий...» – а десь далеко-далеко в цей час ревили мотори БТРів, стогнала кримська земля під чоботами окупантів, а сам сивий Дніпро, напевне, не хотів нести свої підняті хвилі до таврійських сухих степів...

«Реве та стогне Дніпр широкий...» – а за вікном завивав сердитий вітер, проносячи пил та сміття, закружляючи усе те на велику висоту, гнучи додолу не лише верби та тополі, а й ламаючи явори та горіхи...

«Реве та стогне Дніпр широкий...» – горіхи підіймалася заврюха, змінював її дощ, вже й зима скінчилася і почалася занадто рання весна... Яка, як відомо, починається з Шевченка. А тут, в прес-центрі академії, все лунало й лунало: «Реве та стогне...». І пролунали тут ці рядки немало-небагато – 45 разів. Саме стільки починали читати «Кобзар». Перегортаючи його сторінки повністю більш, ніж два рази за добу.

Не раз за ці дні і блідий, і ясний місяць то виривав з-за хмар, то постопа в сивий імлі. І треті півні ще не встигали прокукурікати, як бадьорий читець змінював іншого – адже важливо було ні мити не втратити, аби «локомотив» поетичного марафону не сплинув і досяг своєї кінцевої мети. А він взагалі набрав такий розгін, що сплинув аж через добу після запланованої зупинки. На позначці: 19 діб, або 456 годин, або ж – 27 360 хвилин! Саме стільки тривало безперервне читання творів з «Кобзаря» Шевченка. Тривало, завдяки невгамовному бажанню студентів відчувати справжній зміст його творів, долучитися до високої поезії. Читали вразно, вкладаючи усе своє вміння – адже це були не професійні декламатори, а майбутні економісти, юристи, гуманітарії. Ніхто з них не поставився формально до цієї справи, і, якщо інколи щось і заважало чітко прочитати текст, то це – хвилювання. Ніщо не порушувало тиші у цій затишній кімнаті, ніхто тут не гомонів, як на вулиці, і навіть мобільні теле-

фони заборонялося вмикати. За порядком, за веденням самого дйства, передачею через Інтернет спостерігали, брало участь, працювало чимало людей. Так, читцями було 2736 студенток та студентів, стюардами – 114 осіб, операторами – 12 спеціалістів, фотографами – 8. Свідками, які спостерігали за дотриманням усіх вимог встановлення світового рекорду, – 228 людей. Ці дані оприлюднює по завершенню марафону ректор академії Ігор Пасічник. Приємно удачі, що і серед студентів, і серед тих, хто допомагав організаторам, було чимало острожан.

Так, свідками, наприклад, були працівники статистики – Людмила Кригер, Ірина Корешнік, Алла Кухарчук, Галина Паєно; вчителі – Алла Параниця, Ярослав Романчук, Леонід Карімов, Валерія Панюк, Тетяна Мат-

товіт, Андрій Камінський, Наталія Ундір; працівники міськради та підрозділи міськвиконкому – Олександр Кривчик, Юрій Ягодка, Ірина Волянчук, Зоя Сисалюк, Галина Загородня. Багато було членів літоб'єднання імені Івана Маєвського та журналістів – Іван Глушман, Всеволод Ковальчук, Віра Мальчук, Леонід Андрощук, Євгенія Гембаровська, Олесь Ундір. Також участь приймали пенсіонери, приміром, Віра Конончук та Володимир Поліщук. На жаль, всіх згадати немає змоги.

Та не лише острожани були причетними до цього свята Тарасового слова. Приїздили люди з Гощі, Нетішина – Микола Рудький та Богдан Фединчук; Рівного – заслужений артист України Олександр Заворотний та інші. Читав Шевченка разом із студентами і відомий письменник Юрій Андрухович.

Знаємось, важко інди було їм: адже твори Шевченка звучали у часі досить своєрідно: від півгодини, як «Катерина» або «Марія», чи навіть півтори години («Гайдамаки») до 7-10 секунд (чотири вірші, яких у «Кобзарі» чимало).

Отож, в Острозі встановлено світовий(!) рекорд! І, після оформлення усіх необхідних документів, ім'я нашого міста, Острозької академії буде внесено до Книги рекордів Гіннеса. Що цікаво, за даними усе ж того Ігоря Демидовича, читцями та спостерігачами, обслуговуючим персоналом було (чи то аби не заснути уночі, чи то – аби краще, голосніше прочитати твір) випито 1200 літрів кави та чаю; 1100 літрів води!

Оці дані поки що вразили і пишучу братію, і телевізійників найбільше. Від себе додаю – до великої кількості випитого напою бадьорості також причетний.

Ця акція вже внесена до Книги рекордів України, що сертифікатом засвідчив теж наш земляк, нетішинський журналіст Олександр Шустерук. Саму ж акцію студенти присвятили Героям Небесної сотні. Саме через кривові події в Києві марафон, який планували

завершити у день народження Поета, було перервано, а згодом – відновлено. Тому афіші з повідомленнями про цю творчу акцію, розміщені по місту, дещо не відповідають дійсності. Адже номінований «Найдовший естафетний марафон читання» тривав правдиво з 27 лютого по 18 березня, чим перевершено попередній рекорд більш, ніж на 2 доби! Тож не дивуйтеся, що деякі ЗМІ (а серед них був навіть «Пенсійний вісник») дали невірну інформацію.

Гідно ж завершили цей інтелектуальний подвиг студентський мітинг, уже на академічному подвір'ї (фото на 1 стор.), та голосне читання разом з ректором животрепетного вірша «І мертвим, і живим...». Сайт університету також опублікував вітання міністра культури України Євгена Нищука учасникам та організаторам марафону.

ласевич, Світлана Поліщук, Ольга Лисенко, Людмила Шикер, Лілія Кравець, Галина Базелюшина, Аліна Кіндзерська, Лілія Дранчук, Ніна Ярмольчук, Юлія Полонська, Світлана Ягодка, Наталія Герасимчук, Валентина Ясінська, Світлана Олійник, Любов Тимчук, Інна Франчук; бібліотекарі Людмила Захарчук, Алла Базан, Ольга Бояр; музейники – Марія Данилюк, Микола Манько, Сергій Кибкало, Анатолій Хеленюк; банкіри Олександр Пус-

□ До 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка